

I Henhold til det saaledes anførte skal jeg, efter at Finansministeriet, hvilket Sagen af Hensyn til sammes finansielle Side har været forelagt, har erklæret ikke at have noget mod samme at erindre, tjenstilgigt anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1893—94 at ville stille følgende Vædringsforslag:

ad Konto § 20 V. D. (Færøerne, andre Udgifter).

Posten forhøjes med 1,700 Kr. til . . . . . 4,887 Kr. 78 Ø.

S. Kellermann.

Olafur Halldorsson.

Til Folketingets Finansudvalg.

42.

Justitsministeriet. København, den 10de Februar 1893.

I 1889 blev der af Ejere af Fiskerifartøjer paa Færøerne indgivet Andragende om, at der maatte aabnes Udgang for saadanne Fartøjer til at ansurere i den den Gang nyoprettede med Statsstilskud støttede Forsikringsforening for danske Sejlfartøjer til Fiskeribrug. Denne Forening mente imidlertid ikke at kunne gaa ind herpaa. Der var herefter for de paagældende ikke andet at gøre end at oprette en selvstændig Forsikringsforening for færøiske Fiskerifibe, og efter at dette nu er sket, er der fra den nydannede Forening, der bærer Navnet „Færøernes gensidige Forsikringsforening for Sejlfartøjer til Fiskeribrug“, indgivet et af Lagtinget varmt anbefalet Andragende om, at der af Statskassen maa ydes samme et aarligt Statsstilskud af 2,000 Kr.

Efter den Naade, hvorpaa Lovgivningsmagten i denne Sag for det egentlige Kongeriges Vedkommende har stillet sig, skønner Justitsministeriet ikke rettere, end at Færøerne, for hvilke Fiskeriets Trivsel og Fremgang er en Velfærdssag, og hvor Trangen til Statsstilskud for at opnaa en betryggende Forsikring af Fiskerifibe, er endnu større end her, har et ligefremt Billighedskrav herpaa. En Forsikringsforening for Fiskerifibe, som kun skal gælde Færøerne, kan næppe tænkes anderledes end som gensidig, og naar de nu foreliggende Love for den her ommeldte Forening i forskellige Punkter ændres, maa Ministeriet være af den Formening, at den begærte Støtte fra Statskassens Side, trods de Mangler, hvormed en saa lille Assurancesforening altid vil være behæftet, ikke nægtes den.

Idet man hoslagt fremsender:

- 1) det ovennævnte Andragende,
- 2) Lagtingets Indstilling,
- 3) Afkrift af den paagældende Forenings Love,
- 4) en Statistik for Aarene 1868—92 over færøiske Fiskerifibe, indtrufne Forlis m. m.,
- 5) en Fortegnelse over de paa Færøerne for Tiden hjemmehørende Dæksfartøjer, der anvendes til Fiskeri, og som antages at ville blive optagne i den nævnte Forening, samt
- 6) en fra Direktionen for „Forsikringen af danske Sejlfartøjer til Fiskeribrug“ indhentet Erklæring.

Skulde jeg derfor med Bemærkning, at Finansministeriet, med hvilket jeg har brevvekslet om Sagen, har ønsket, at Tilskuddet, i Uighed med, hvad der gælder for den herværende Forsikringsforening for Fiskerifartøjer, kun søges tilstaaet for 10 Aar, hvorhos det formenes rettest, at Tilskuddets Udbetaling gøres afhængigt saa vel af, at Foreningens Love godkendes af Justitsministeriet, som af, at der i Foreningen er